

Những tháng những ngày

Tên: Giọng; Phạm Đình Hoàng

Tháng: 7/13; Tên: 432; 15 Tháng; Ngày: 2 Năm; Tháng: 2012 18:53

Chuyện xảy ra đã mấy chục năm rồi, những người bạn nghe gia đình người nào bắt gặp đây, tôi là người chuyện của mình.

Cho nên bạn cũng đã quên, có nghĩa là xem chuyện đã xảy ra, chỉ không phải quên, là xem chuyện xảy không hiện hữu trong cuộc đời mình.

Tôi nhớ nhớ in buổi tối hôm ấy...

- Anh muốn nói chuyện này với em.

- Chuyện gì vậy?

- Chuyện liên quan đến anh và em. Em cho con bé đi ngủ đi rồi mình nói chuyện.

Tôi tiếp tục dọn dẹp, lau chùi cái bếp, và nghĩ đến một vài chuyện khi dĩ ông ta có thể cần phải bàn với tôi. Ông ta muốn với Việt Nam làm nhà, hay ông ta muốn nói đến người đàn bà đây đây... Tôi rùng mình, vì tôi vừa trải qua cơn bão nhợt nhạt như sinh cũng chỉ vì người đàn bà này, tôi không muốn nghĩ đến điều đó nữa.

Tôi mỉm cười và cho con bé con lúc này mấy sáu tuổi lên giường, cài chăn cho con xong, tôi ra phòng khách. Ông ta ngồi ở đó, hai tay vòng ra sau gáy đang suy nghĩ. Ông ta nói tôi ngủ đi xuống giường, rồi yên lòng. Chẳng ai nói với ai câu nào, một lúc sau, ông ấy ngủ ngon ngon bắt đầu:

- Anh sẽ dọn ra ngoài một thoáng gian và chúng ta xúc tiến gì và tự ly do.

Tôi không nói đến một tiếng nào, tâm trí tôi luôn luôn, đã có lúc tôi chỉ nghĩ ông ta nói điều này,

Những tháng những ngày

Tác Giả: Phim Diễm Hồng

Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 18:53

đi giở quy t cho xong. Những tôi cũng l i c u mong ông ta đi ng nói gì c , đi ng làm gì c , c kéo dài đi s ng nh th này. Nó có bu n t , có vô nghĩa đi v i tôi, nh ng v i bên ngoài, v i b n bè, chúng tôi v n là m t gia đình, các con tôi có đi y đi cha m . Th r i hình nh nh ng ngày đi m m h nh phúc nh y múa trong đi u tôi. Những l i chúc t ng trăm năm h nh phúc, răng long đi u b c trong ti c c i m i m y năm tr c oang oang bên tai tôi. Hình nh c a ng i đàn bà đi y đàn song hành tay trong tay v i ông ta l i ch p ch n tr c m t tôi. Những đôi ch i quanh co đi p đình trên môi ông y l i khi n tôi băn khoăn.

Th i kh c ch m ch p trôi qua, tôi v n nín thinh, vì ch a bi t s ph i nói gì, ch không ph i không mu n nói; còn ông ta thì không có ý ch tôi nói, vì ông ta đã quy t đi nh. N c m t tôi ch c trào ra. Tôi nu t vào, tôi đánh v t v i h n c m t đang đi y . Tôi nhìn th y tôi đi n đi c v i hai đi a con. B t giác tôi nhìn th y đám c i c a con tôi không có b chúng nó bên c nh. Tôi nhìn ông y, mu n nói cho ông y bi t đi u này, nh ng ông y v i nhìn xu ng tr n tránh, và d m đi ng lên. Tôi thu mình l i, nu t c n u t c đánh c m t cái, và đi ng ph t lên đi th ng vào phòng ng , khoá trái c a. M t ch c, tôi nghe ti ng xe n máy, và chỉ c xe thoát nhanh ra kh i c ng.

Tôi ng i b t đi y, tôi s cái n m ch t gì ki u này. Tôi đã n m và khóc lóc, không nói, không ăn, không ng khi bi t ông ta có ng i đàn bà khác. Tôi b m t tr n m th a s ng thi u ch t. Tôi không ng s quy t li t im l ng đi b o v danh d nhân ph m c a mình đã căng th ng, b c bách đi n đi m i t bào c a c th b c n shock. Cũng may nh đám t bào không ch u n i s kh ng ch , chúng h n lo n ph n đi i và đòi tái l p tr t t , nên tôi thêm u ng n c, tôi thêm th , tôi thêm đi c s ng cho hai con c a tôi. C th tôi v n lên, và đi ng đi y m t mình t th ch t đi n tinh th n.

Lúc y, gia đình, r i b n bè c vun vào và b o... trai năm thê b y thi p... nh ng v cái con c t, ch ng đi đâu mà m t. Có ng i còn khuyên tôi ph i b h t, ch ng c n h c hành hay làm l ng gi c , c i nhà chi u ch ng thì đâu s vào đi y. H nói nhi u l m, nhi u l m. Những c th tôi t ch i m i đình d ng, tinh th n tôi lo i b t t c nh ng l i khuyên...

Sau tr n m y, tôi l i ch ng bi t ph i làm gì đi thoát kh i hoàn c nh quái g , v ch ng ch ng nhìn nhau, hai ng i hai phòng, con cái khép nép ch ng dám c i đùa, chúng l m l i đi h c, l m l i ăn u ng và l m l i đi ng . Tôi xót cho tôi và con tôi. Có ng i b o tôi ph i đi ch t v i ông ta, h ch t i ông ta cho ra nh . T c là ph i ghen ? Ng i ta ghen vì m c c m b thua kém, b b r i, mu n gi t l i ch ng. Còn tôi, tôi thua kém ai? Tôi không đi tôi v trí b b r i. Tôi không mu n giành gi t, thì t i sao ph i ghen? Mà giành gi t đi làm gì khi ông ta mu n đi ch ? La hét, đi p phá, ch i b i, b t tóc, b t tai, hay bù lu bù loa, sau đó s làm gì n a đi ch a lành đi c tâm h n mình đã b t n th ng quá nhi u? Tôi im l ng, không làm gì c . Tôi l y h t s c

Những tháng những ngày

Tác Giả: Phim Di&#m H&#ng

Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 18:53

Đã hai giờ sáng, dĩ nhiên ông ấy sẽ không về nữa. Tôi vào phòng hai con. Con bé lớn, lúc đó mới 10 tuổi, trông mình hơi gì ngáo ngáo nh:

- Ba چرا a về h m ?

- Nãy giờ con không ngủ h ?

- Con có ngủ, nhưng tự nhiên thức dậy.

- Thế sao con biết ba đi?

- Con nghe m đóng cửa phòng, ba lái xe đi... Ba m gây lớn nữa h ?

- Không...

....

- Ba m ly d .

- Rồi... con và em thì sao?

- Chúng ta về n nhà, các con về n về i m , chúng có gì thay đổi i c !

Những tháng những ngày

Tác Giả: Phim Diễm Háng

Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 18:53

- Có ch, mình s không có ba.

- Bao lâu nay, có cũng nh không. Bao lâu nay, ông ta nh cái bóng trong nhà, cái bóng y đè lên cu c đ i m khi n m ng p th, m xác x, m c n đ c th, đ c s ng nh m i ng i.

Con bé ng i d y, kéo tay tôi ng i xu ng gi ng và ôm ch t l y tôi, lau n c m t cho tôi. Đ n lúc này tôi m i nghe đ c ti ng tôi khóc, c m đ c giòng n c m t nóng h i tuôn ra nh su i. Tôi n c n trong vòng tay nh xú c a con. Con tôi v v :

- M đ ng khóc n a, b m nh k tr c cho mà xem.

Con bé ng i th ng d y, nhìn tôi, vén m tóc r i khô c a tôi vào hai bên mang tai, và m t nó cũng đ hoe. Rúc đ u vào c tôi, hai tay vòng ôm l y vai tôi, nó s t s t d dành:

- M, đ ng khóc n a, đ ng bu n n a. We start again!.

Tôi càng t i thân, n c m t l i trào ra. Tôi ôm con và bi t mình thêm l m m t vòng tay th ng yêu. Bao nhiêu ý chí m nh m đ c áng đ áng công vi c th ng ngày đã r ng xu ng, đ l ra tôi, m t ng i đàn bà cô đ n v i t t c s y u đ u i c h u. Tôi ôm ch t l y con, khóc vui. M t lúc lâu, con bé buông tôi ra, đ ngh tôi ng v i nó đêm nay. Tôi b o tôi mu n n m m t mình. Nó g t đ u chúc tôi ng ngon.

Tôi ra phòng khách, t t đèn, và ng i im trong bóng t i. Tôi mu n nghĩ đ n t ng lai c a ba m con, tôi mu n x p đ t l i cu c s ng, b t đ u l i t đ u nh ý c a con tôi. Nh ng m t góc r t kín trong tôi, hình nh ông y và ng i đàn bà đ y đà qu n l y nhau hi n rõ m n m t. Tôi chăm chú theo dõi h, h v n nhau, h yêu nhau, r i h chi m đ o t nhau m nh b o và h t s c. Th t nhiên, toàn thân tôi qu n đau, c h ng tôi khô rang, tôi th g p, ti ng th khô kh c, tôi c n m t ng m n c, ng m n c đ ng, tôi c n đ ng, tôi mu n x u, tôi b t v i ng n đèn góc phòng, bám vào t ng l n đi xu ng b p, m h đ ng, cho tay b c nhanh m t v c b vào mi ng. T ng h t đ ng cát nh li ti th m ngay vào máu, làm tôi t nh l i. Tôi ch t nh đ n các con và s ch t h n lúc nào h t. Tôi l y khăn t lau m t đ đ nh th n l i, c nghĩ đ n ngày mai, có nên xin ngh vi c ngày mai không? B a c m t i mai s ph i nói gì v i con bé con, khi nó h i ba đâu?

Những tháng những ngày

Tác Giả: Phạm Diễm Hằng

Thứ Tư, 15 Tháng 2 Năm 2012 18:53

Con bé hay hỏi khi ông ấy không ăn cơm nhà, như mẹ tôi nói thì tôi thản nhiên trả lời: ba đi ăn tiệc, ba đi công chuyện, những ngày nào thì không thể nói như thế. Tôi sợ phải nói gì với ông bà của tôi, các em tôi và các anh chị bạn... Những ý nghĩ về ngày mai hiện ra dần dần khi tôi hoảng hốt, tự trách mình tại sao lại để xảy ra tình huống này. Những thắc mắc có phải là tại tôi không?

Kim đồng hồ đã chỉ 4 giờ sáng, tôi ngồi ngó lên trên chiếc ghế dài kê sát cửa sổ nhìn ra ngoài sân, cánh cửa ng nhà xe mở toang hoác. Trời vẫn còn tối. Những tiếng có chiếc xe chạy vượt qua trước cửa nhà, ánh đèn quét nhanh trên thảm cỏ phía trước, làm ánh lên lớp sơn bóng, lấp lánh. Chiếc xe lạ lạ mới đã hú còi và xìch xìch sân ga cuối con dốc. Vẫn vượt bật đầu mặt ngày mới. Tôi phải bật đầu cuốc đi mới, không có chèn lạ nào hiện dù là tại ai đi chẳng nữa. Trước tiên, tôi muốn đem con tôi ra khỏi căn nhà này. Tôi muốn tìm rảnh, tôi không muốn bắt đầu một cuộc vượt cũ hay không khí cũ ám ảnh đi sống mới của con tôi.